

Buletin Ortodox 27

MISIUNEA SFANTA MARIA SI SFINTII MARTIRI BRANCOVENI

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

Vizitati website-ul: www.sfmariakitchener.com

si pagina noastra de facebook: *Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni*

Suntem in era Duhului Sfânt.

Sfanta Impartasanie, daruirea de Sine a lui Dumnezeu catre om

“În vremea aceea Iisus a văzut mulțimea de oameni și I S-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: Locul este pustiu și vremea, iată, a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate să-și cumpere mâncare. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii, mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărmături, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărâmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.” (Matei 14, 14-22)

Mantuatorul a savarsit minunea inmultirii painilor din compasiune fata de cei ce erau atunci prezenti, pe de alta parte, dorea sa-i faca pe iudei sa inteleaga ca El e Mesia cel asteptat. Dupa ce vorbise multilor, hranindu-le sufletele, la sfarsitul zilei Domnul Iisus inmulteste painea, hranindu-i acum si trupest. Scepticii si, mai ales, necredinciosii, care defel resping orice minune, o resping si pe-aceasta. “Daca n-am vazut, nu cred”, zic dansii! Insa suntem cu totii de acord cu faptul ca oamenii nu pot intelege multe alte lucruri ale lumii in care traim. De pilda, cine isi poate explica (iar nu a descrie! - nu e totuna) cum bobul de grau, odata putrezit in pamant, totusi germineaza si apoi rodeste inzecit? Cine poate explica sau defini viata? Viata nu poate fi explicata si totusi nimeni nu se indoieste de existenta ei, iar noi cu totii ne-o dorim din tot sufletul. Ce e sufletul? Desi nimeni nu-l poate masura si nici cantari, totusi nu ne indoim de faptul ca el exista. Avand aceste premise, e firesc sa ne intrebam:

*Oare Cel ce este Izvor al vietii, Cel ce face bobul de grau sa rodeasca inzecit, de ce n-ar avea putere sa inmulteasca si painile? Daca le poate face pe-acelea (imposibil de facut de altcineva), oare nu-I este cu-atat mai simplu sa inmulteasca si painile? Parintii Bisericii sunt de acord cu faptul ca miracolul inmultirii painilor anticipeaza si pregateste omul sa inteleaga ceea ce mai tarziu va fi Sfanta Impartasanie. Insusii Hristos S-a numit pe Sine "Painea Vietii" si "Painea care S-a pogorat din cer". La Cina cea de Taina, Hristos a spus despre Painea pe care a frant-o: "Luati, mancati, Acesta este Trupul Meu, Care se frange pentru voi." Asemenea si paharul cu vin, luandu-l, a spus: "Beti dintru acesta toti, Acesta este Sangele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi si pentru multi se varsa spre iertarea pacatelor." (Matei XXVI, 26-28) Deci, Hristos isi prelungeste prezenta fizica in istorie in chipul painii si al vinului. Daca simturile trupesti ale omului percep paine si vin, in realitate in potir este prezent fizic chiar Hristos. Prezenta Lui cu trup si sange e absolut necesara pentru ca noi sa ne hranim (la propriu!) cu El, in scopul dobandirii a ceea ce El are de la Sine, viata cea vesnica. "De nu veti manca Trupul Meu si nu veti bea Sangele Meu nu veti avea viata in voi." (Ioan VI, 53) **Hristos e prezent cu Trupul si Sangele Sau nu din carne, oase si sange uman, ci e prezent cu Trupul Sau, facut din paine si vin.** Doar Hristos poate sa-Si ofere Trupul sub aceasta forma, pentru ca omul sa nu se silniceasca - spun parintii Bisericii - si dimpotriva, sa-si bucure gustul si, mai ales, sufletul sau. Iar atunci cand omul primeste Trupul si Sangele lui Hristos, nu se cheama ca primeste numai o bucatica din El, ci il primeste pe Hristos intreg. Cum este posibil acest lucru? Functioneaza din nou aceeasi logica hristica: "Cele ce sunt cu neputinta la oameni, sunt cu putinta la Dumnezeu." (Luca XVIII, 27) Daca toate ale lui Dumnezeu ar fi cu putinta la oameni, atunci Dumnezeu n-ar mai avea putere si, in concluzie, Dumnezeu nici n-ar fi mai fost Dumnezeu adevarat. Asadar, Hristos e prezent in Biserica si in istorie in chip real si se ofera in dar tuturor celor care vor sa traiasca vesnic. Acum intelegem sensul cuvintelor de la momentul liturgic al daruirii de Sine al lui Hristos cand preotul rosteste: Se impartaseste robul lui Dumnezeu (N) cu Cinstitul si Sfantul Trup si Sange al Domnului si Dumnezeului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea pacatelor si spre viata de veci. Amin.*

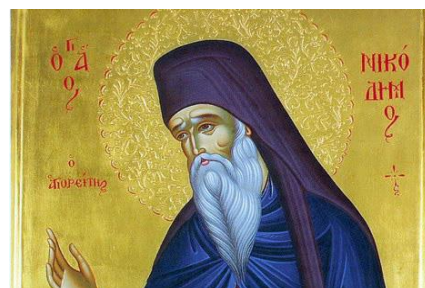
Pe de alta parte nu trebuie sa intelegem ca Sfanta Impartasanie este un trofeu pentru meritul de a fi fost mai buni sau mai lipsiti de pacat. Gresit zicem despre noi sau despre altii ca "s-au (ne-am) impartasit pentru ca au(am) meritat". **Nimeni dintre oameni nu e vrednic sa primeasca Trupul si Sangele lui Hristos.** Cu toate acestea, Dumnezeu se milostiveste si se daruieste noua, insa, pe de alta parte, trebuie sa manifestam la randu-ne permanenta dorinta si vointa de a ne invrednici sa-L primim pe Hristos, prin smerenie si pocainta. **Cultivand smerenia, vom cultiva dragostea de Hristos si de semenii.** **Micsorandu-ne pe noi insine si micsorand interesul pentru propria persoana va creste interesul pentru celalalt si pentru Hristos.** p. didel

CITATE ORTODOXE DESPRE SFANTA IMPARTASANIE

"Mulți creștini iubitori de Dumnezeu cheltuiesc mulți bani, rabdă multe osteneli (...) numai să meargă la Ierusalim ca să se închine la mormântul cel de viață dătător al Domnului și la celelalte sfinte Locuri (...) Mulți auzind că în cutare loc depărtat se află sfințitele moaște ale unui sfânt, aleargă cu multă râvnă să li se închine, ca să ia har și sfințenie. Dar ca să se împărtășească cu Preacuratele Taine și să se învrednicească să se bucure de împăratul tuturor și de Sfântul Sfinților, au puțină dorință sau nici nu-i interesează."

Sfantul Nicodim Aghioritul

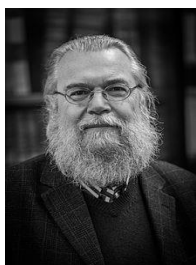
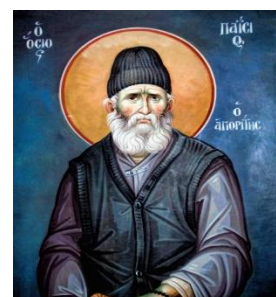

"Sfatuiesc pe toti sa se impartaseasca cat de des posibil, atat de des cat il sfatuiesc duhovnicii lor (...) eu sfatuiesc la impartasanie cat mai des – nu impartasanie deasa, ci as zice impartasanie des. Dar cat de des este bine tie, sau tie – asta o las duhovnicului tau. Si cer Domnului sa insufla pe fiecare duhovnic cat de des e bine pentru cutare si pentru cutare. Pentru tine poate: - Vino peste doi ani! Pentru tine in fiecare Duminica. Pentru altcineva, Duminica si de Praznice, pentru altii la doua saptamani, s.a.m.d." **Parintele Rafail Noica**

"Cât de des trebuie să se împărtășească și cât trebuie să postească cineva înainte de Sfânta Împărtășanie, acestea nu intră într-un șablon. Duhovnicul va rânduia cu discernământ cât de des se va împărtăși și cât va posti, potrivit cu puterea ce o are. În paralel îl va povățui și la postul duhovnicesc, la abținerea de la patimi, potrivit cu sensibilitatea lui duhovnicească, adică potrivit cu cât își simte greșeala sa și având în vedere răul ce îl poate face vrăjmașul luptând cu un suflet sensibil, ca să nu-l aducă la deznădejde."

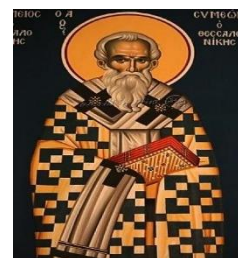
Sfantul Paisie Aghioritul

"Sentimentul de nevrednicie deci, trebuie mai mult sa ne apropiem de impartasanie decat sa ne indeparteze. Daca ne impartasim, nu o facem pentru ca ne consideram vrednici de a-L primi pe Dumnezeu si de a intra in comuniune cu El, ci pentru ca suntem slabi, neputinciosi, raniti, infirmi, bolnavi si pentru ca avem nevoie de prezenta Lui in noi, in modul cel mai launtric, pentru a ne intari, pentru a ne trata ranile, a ne vindeca, pentru a ne mantui." **Jean-Claude Larchet**

"Dumnezeiasca Liturghie este o lucrare sfântă pentru pregătirea Preasfântului Trup și Sânge a lui Hristos, ca să fie dat spre împărtășire tuturor credincioșilor. Acesta este întreg scopul și rostul Liturghiei: împărtășirea credincioșilor."

Sfântul Simeon al Tesalonicului

"Mulți se împărtășesc o dată pe an, alții de două ori, alții de mai multe ori. Pe care dintre ei îi vom ferici mai mult? Pe cei care se împărtășesc o dată, pe cei care se împărtășesc de câteva ori sau pe cei care se împărtășesc de mai multe ori? Nici pe unii nici pe alții, ci pe cei care se apropie de sfântul potir cu conștiința curată, cu inima neprihănită, cu trăire lipsită de reproșuri. Aceștia se pot împărtăși mereu." **Sfântul Ioan Gură de Aur**

ISTORIOARE DUHOVNICESTI

- Umblând odata pe tarmul mării, un om a găsit un saculet cu pietre negre și marunte.

Mergând încet pe drum și neavând ce face, scotea pietre din saculet și arunca în pasari cu ele. A zvarlit așa toate pietrele afara de una, pe care a dus-o acasă.

Acolo i-a arătat-o unui vecin care, văzând-o, l-a întrebat cu mirare:

- Unde ai găsit-o? Piatra aceasta este de mare pret.

Aflând aceasta, omul acela nepriceput s-a întors pe tarmul mării să caute pietrele aruncate, dar n-a mai găsit nimic.

Așa facem și noi cu zilele vieții noastre. Fiecare an, fiecare luna, fiecare zi sau ceas al vieții noastre sunt tot atatea comori pe care ni le da Dumnezeu ca să le folosim pentru mântuirea noastră și ajutorarea semenilor, iar noi adesea le mistuim pe lucruri desarte. Iar vremea trece și întoarcere n-are, așa că patimim și noi ca omul care arunca zadarnic pietrele găsite pe tarmul mării.

- Plimbându-se prin sat, un boier s-a întâlnit cu un țăran sărac și a început a se lăuda cu averile lui:

- Vezi tu livada de pe deal? E a mea. Pădurile care înconjură satul sunt și ele ale mele. Până și pământul pe care calci acum al meu este. Tot ce vezi, de jur-împrejur, e proprietatea mea. Toate astea sunt doar ale mele. - Dar acela? - l-a întrebat țăranul, arătând cu degetul spre cer. **Nu cred că și cerul este al tău.** Acela este al meu - a mai spus țăranul și, cu zâmbetul pe buze, a plecat liniștit, lăsându-l pe boier mirat și cu ciudă în suflet.

• Odată, un domnitor renumit pentru mintea sa luminată, a aflat că, departe, într-o mănăstire retrasă, trăiește un călugăr bătrân, om de o rară înțelepciune, și, dorind să vadă el însuși cât de adevărată este această veste, se duse neîntârziat în acel sfânt lăcaș și ceru să-l vadă pe călugăr. Când acesta veni supus și smerit, domnitorul, vrând să-l încerce într-o situație mai puțin obișnuită, îi spuse: - Părinte, pot să te întreb ceva? - Desigur, Măria-ta, întreabă-mă! - Vezi, deja te-am întrebat. - Iar eu deja ți-am răspuns. - Ce mi-ai răspuns? - Dar tu ce m-ai întrebat? Văzând înțelepciunea acestuia, domnitorul a petrecut, de atunci, mult timp împreună cu bătrânul călugăr, care, pentru poveștile sale, era mereu prețuit și căutat atât de boieri, cât și de cei simpli și umili, ce veneau de departe pentru sfaturile sale folositoare, izvorâte din credința și înțelepciunea sa.

- Demult, un om l-a întrebat pe un bătrân călugăr: - **Părinte, cine-i drept înaintea lui Dumnezeu?**

Am auzit povestindu-se despre o mare minune: un om care putea să zboare, să se înalțe singur în văzduh. Este acesta semn că-i drept înaintea lui Dumnezeu, asemenea sfinților? - Nu, fiule, nici vorbă! - Dar am auzit povestindu-se și despre un om ce putea să meargă pe apă. Este acesta drept înaintea lui Dumnezeu? - Nici acesta? - Dar atunci, cine este drept? - **Este cel ce-și duce viața liniștit, în credință și în frică de Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ar fi vrut ca noi să zburăm, atunci ne-ar fi dat aripi. Rostul nostru este de a fi buni creștini. Pentru a fi sfânt nu trebuie să te înalți văzduh cu trupul; doar sufletul să ți se înalțe spre cer prin rugăciuni și fapte bune. Nici nu trebuie să mergi pe ape; dar sufletul tău să rămână mereu deasupra păcatelor și să nu se afunde în ele. Doar așa, cu un suflet curat poți avea o viață curată. Doar așa, te poți chema bun creștin și poți spera în mântuire. Cel drept se va cunoaște, astfel, după viața sa liniștită și după traiul cumpătat. Iar acel om va fi drept și înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu.**

Important este ca sufletul omului, asemenea unei flori, să se deschidă către Dumnezeu

“Din experiența mea personală aș da următorul sfat: când te găsești în fundul prăpastiei să nu disperi, iar, dacă ai ajuns în vârful muntelui, să nu amețești. Să știți că această a doua primejdie este mai mare decât prima: să amețești când ajungi sus. Pentru că în fundul prăpastiei apelezi la rugăciune, ca izvor de putere, însă când ai ajuns în vârful muntelui uiți de ea. Aceasta nu înseamnă că trebuie să solicităm

veșnic de la Dumnezeu fundul de prăpastie, dar, fatalmente, într-o groapă adâncă sau mai puțin adâncă aproape fiecare dintre noi cădem o dată sau de două ori în decursul unei vieți. Este important să avem această armă, care este rugăciunea nesofisticată, fără pretenții, fără sfințenie, care, însă, te sfințește prin sfințenia ei, prin care simți că nu mai ești singur, prin care simți că te însoțește în primejdie, că te însoțește în boală, că-ți întinde o mână. Este suficient ca tu să fii receptiv. Zilele trecute mă întreba un foarte rafinat intelectual, pe care l-am întâlnit la Cluj: „Ce se întâmplă cu experiența mea de fiecare zi? Eu sunt un om de rând. Întâlnirea mea cu Dumnezeu poate să fie permanentă?” I-am spus: „Depinde de dumneata, nu depinde de Dumnezeu. El este întotdeauna gata. Important e dacă tu, ca om, ai suficiente antene pentru El sau dacă devii receptiv la Dumnezeu”. Iată, de exemplu, o floare a câmpului: dimineața roua plutește în aer, iar floarea, dacă își deschide cupa, primește roua, dar dacă nu și-o deschide, nu o primește. Roua există și este gata să roureze, important fiind ca sufletul omului, asemenea unei flori, să se deschidă către Dumnezeu. Dacă se deschide, întâlnirea dintre Dumnezeu și om prin rugăciune, prin contemplația mistică și prin trairea adâncă, duhovnicească are loc și devine un unicat în viața omului.”

(Mitropolit Bartolomeu Anania, *Rugăciunea, izvor de putere în încercările vieții*, Editura Doxologia, 2013, pp. 37-38)

SFANTA LITURGHIE IN AER LIBER

Dragii nostri,

Intreaga creatie e templul lui Dumnezeu. Intreaga creatie participa la Sfanta Liturghie si marturiseste despre slava Lui. Avem ocazia in duminici si sarbatori, atunci cand Domnul ne miluieste cu vreme buna, sa ne rugam in aer liber. Va asteptam in aceasta vara sa ne unim glasurile intr-o rugaciune care sa ne uneasca inimile intru dragostea lui Hristos.

❖ PROGRAM

DUMINICA, 22 IULIE 2018, ORA 11:00 A.M.

➤ **SFANTA LITURGHIE**

DUMINICA, 29 IULIE 2018, ORA 11:00 A.M.

➤ **SFANTA LITURGHIE**

➤ **AGAPA FRATEASCA**

“Iubirea lui Dumnezeu față de cel mai mare păcătos este mai mare decât iubirea celui mai mare sfânt față de Dumnezeu.”

Parintele Arsenie Boca